



Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis discernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Complectens ea quæ ad Sacramenta & mores pertinent

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1659

V. Quam gratiam Sacramenta nouæ legis conferant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38979

SECTIO V.

*Quam gratiam Sacramenta novæ legis
conferant.*

Dicendum 1. certum esse, ut ex antè dictis patet, Sacramenta omnia novæ legis conferre gratiam sanctificantem, sive primam ut Baptismus & Pœnitentia, sive illius augmentum ut reliqua Sacramenta: de quibus suis locis fusius agetur.

Dicendum 2. Sacramenta novæ legis præter gratiam sanctificantem conferre quoque virtutum supernaturalium habitus & dona Spiritus sancti, sive illorum habituum & donorum augmentum. Id constat tum ex Concil. Trid. Sess. 6. cap. 7. asserente justificationem non esse solam peccatorum remissionem, sed & sanctificationem & renovationem interioris hominis per voluntariam susceptionem gratiæ, & donorum; & in ipsa justificatione cum remissione peccatorum simul infundi fidem, spem, & Charitatem; cujus quidem justificationis causam instrumentalem dicit esse Baptismi Sacramentum; tum etiam ex eo quod juxta communem & certam Theologorum doctrinam, gratiæ sanctificantis infusionem perpetuo comitatur habituum illorum & donorum infusio, ut in priori hujus operis parte, tractatu de gratia explicatum est.

Dicendum 3. præter gratiam sanctificantem, dona, & virtutes, Sacramenta novæ legis conferre quædam actualia gratiæ auxilia conducentia ad consequendos proprios fines, ob quos ipsa Sacramenta instituta sunt. Ita Sanctus Thomas q. 62. ubi expressis verbis dicit, *Gratiam Sacramentalem addere supra gratiam communiter dictam, & super virtutes & dona, quoddam divinum auxilium ad consequendum Sacramenti finem.*

Et certè nisi hoc verum esset, frustra tot Sacramenta instituta forent; eundem siquidem effectum haberent, ad quem unum illorum abundè sufficeret.

Quates

Quæres 1. quanam sint illa specialia gratiæ auxilia, quæ à Sacramentis novæ legis conferuntur.

Resp. illa esse, quæ in Concilio Florent. in decreto Eugenii Papæ enumerantur his verbis. *Per Baptismum spiritualiter renascimur; per Confirmationem augemur in gratia & roboramur in fide; renati autem & roborati, nutrimur divinis Eucharistiæ alimentis. Quod si per peccatum agritudinem inciderimus anima, per Pœnitentiam spiritualiter sanamur. spiritualiter etiam & corporaliter (prout anima expedit) per extremam Unctionem: per Ordinem vero Ecclesia gubernatur & multiplicatur spiritualiter: per Matrimonium augetur corporaliter.* Quæ quidem omnia distinctius & facilius intelligentur ex illis quæ infra de unoquoque Sacramento in particulari dicenda sunt.

Quæres 2. utrum Sacramenta gratiam sanctificantem & prædicta auxilia conferant omnibus suscipientibus.

Resp. certum esse ex fide, ac in Concil. Trid. Sess. 7, can. 7. definitum, gratiam sanctificantem per Sacramenta novæ legis, quantum est ex parte Dei, semper & omnibus ea rite suscipientibus conferri. Quod autem spectat ad illa specialia auxilia, dicendum est illa tribui omnibus, qui gratiam ipsam sanctificantem ex Sacramentis dignè susceptis recipiunt; dispositio enim illa quæ sufficit ad recipiendum primum Sacramenti effectum qui est gratia ipsa sanctificans, sufficit etiam ad secundarium, qui in illis actualibus auxilijs consistit. Tribuuntur autem illa specialia auxilia non statim atque Sacramentum recipitur, sed ijs temporibus & occasionibus quibus aptum & conveniens videtur illi, qui est (ut ait Propheta *Psal. 9.*) *Adiutor in opportunitatibus in tribulatione*, ut fufius explicat Gammachus ad q. 62 c. 7. Ex qua doctrina sequitur (quod valde notandum est) nullam ejusmodi auxilia ex opere operato unquam illis tribui, qui ob defectum dispositionis ex Sacramento indignè suscepto gratiam sanctificantem nunquam recipiunt; cum gratia illa sit primarius Sacramenti effectus, in quo reliqui veluti radicantur.

Quæres 3. utrum Sacramenta novæ legis æqualem semper gratiam conferant.

Resp.

Resp. quæstionem illam in duplici sensu accipi posse:
 1. an diversa Sacramenta, verbi gratia Baptismus & Eucharistia, æqualem conferant gratiam: & dicendum est conferre inæqualem; cum probabilissimum sit Deum voluisse per Sacramenta perfectiora & digniora cæteris paribus majorem & uberiozem gratiam conferre: est autem de fide, & in Concilio Trid. Sess. 7. can. 3. definitum, Sacramenta omnia non esse inter se paria, sed alia aliis digniora esse & excellentiora. Vnde infertur Sanctissimæ Eucharistia Sacramentum majorem & uberiozem præ alijs Sacramentis conferre gratiam, cum omnium dignissimum & præstantissimum sit, ut satis indicat Concilium Trid. Sess. 13. cap. 1. & seq. & multiplici ratione probat S. Doctor q. 65. a. 3. Vbi etiam secundum dignitatis locum tribuit Ordini, tertium Confirmationi, quartum Baptismo, quintum Extremæ Vnctioni, sextum Pœnitentiæ, & septimum Matrimonio.

2. Proposita quæstio intelligi potest, utrum unum & idem Sacramentum æqualem omnibus illud suscipientibus conferat gratiam: & dicendum est eò majorem conferre, non modo ex opere operantis sed etiam ex opere operato, quò perfectius ad illud dispo. untur. Quod constat tum ex Concilio Trid. cap. 7. sess. 8. Vbi loquens de adulterum justificatione, cujus instrumentalem causam dicit esse Baptismum, expressè asserit illos justitiam recipere *Secu dum propriam cuiusque dispositionem & cooperationem*: tum ex autoritate S. Doctoris, S. Bonaventuræ & aliorum quos citat & quibus subscribit Gammaehæus: ad q. 62. cap. 2. Tum etiam ex eo quòd ad suavem providentiam Dei pertinere videatur, ut melius & perfectius dispositis maiora & uberiora gratia suæ munera largiatur.

Hæc autem melior & perfectior dispositio consistit præsertim in majori perfectione, intensione, continuatione & multiplicatione actuum fidei, spei, charitatis, religionis, &c. qui in ordine ad Sacramenti susceptionem eliciuntur; sive tunc eliciantur cum Sacramentum suscipi-

tus

tur; siue antea in ordine ad illud eliciti fuerint: ex quibus tamen videntur cæteris paribus melius disponere & illi, qui eo tempore exercentur, quo Sacramentum actum suscipitur.

Dices inde sequi gratiam illam uberiorem, quæ melius dispositis tribuitur, fore ex opere operantis, cum detur intuitu meriti ipsius suscipientis.

Resp. actus illos, per quos homo ad Sacramentum aliquod suscipiendum disponitur, spectari posse duobus modis: 1. prout sunt ex se alicujus gratiæ meritorij: 2. prout passive disponunt subjectum suum, & magis aptum reddunt ad effectum Sacramenti recipiendum. Et sic duplex illis responderet gratia: si spectentur priori modo, gratiam merentur ex opere operantis; si posteriori, reddunt hominem aptum ad majorem gratiam sacramentalem ex opere operato recipiendam.

Instabis, sacramenta agere necessario, ergo æqualiter.

Resp. verum esse, si subjecta sint æqualiter disposita; falsum verò, si inæqualiter: sicut sol æqualiter unde quaque lumen suum diffundit, quod tamen maxime inæqualiter in corporibus inferioribus recipitur; aliter siquidem in diaphano, aliter in opaco, aliter in stellis, aliter in luto & lapidibus impolitis.

SECTIO VI.

Virum per aliqua Sacramenta imprimatur character.

NOMINE characteris intelligitur signum quoddam spirituale, quod animæ per quædam Sacramenta imprimitur, de quo

Dicendum i. Ejusmodi characterem verè imprimi animæ per susceptionem quorundam Sacramentorum. Ita S. Tho. & communiter omnes, estq; de fide, ut in Concilio Florent. & Trid. definitum, ut infra dicitur.

Probat i. ex cap. 1, ad Ephes. *In quo & credentes signati*
est.